

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság
2.Bf.253/2024/41. szám

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság Budapesten, a 2025. február hó 11. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta és kihirdette a következő

v é g z é s t:

A testi sértés büntette miatt Terhelt1 ellen indult büntetőügyben a Fővárosi Törvényszék 2024. június 17. napján kihirdetett 13.B.71/2023/94. számú ítéletét helybenhagyja.

Megállapítja, hogy az elsőfokú eljárás során további 136.230 (százharminchatezer-kétszázharminc) Ft bünygyi költség merült fel, melyet az állam visel.

Az ítéltábla tájékoztatja a kiadott bñjfel átvételére jogosultat, hogy amennyiben a jogerős ítélet közlésétől számított 3 hónapon belül a kiadni rendelt dolgot nem veszi át, a dolog az állam tulajdonába kerül.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig a letartóztatásban töltött időt a másodfokú bíróság a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítani rendeli aszerint, hogy 1 (egy) nap fogvatartásban töltött idő 1 (egy) nap szabadságvesztésnek felel meg.

A másodfokú eljárás során összesen 432.865 (négy százharminckétezer-nyolcszázhatvanöt) Forint bünygyi költség merült fel, amelyből a vádlott 18.000 (tizennyolcezer) Forintot köteles az államnak megfizetni, míg további 414.865 (négy száztizennégyezer-nyolcszázhatvanöt) Forint bünygyi költséget az állam visel.

A végzés ellen további fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] A Fővárosi Törvényszék a 2023. június 17. napján kihirdetett 13.B.71/2023/94. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bñösnek mondta ki testi sértés büntetésében (Btk. 164. § (1) és (8) bekezdés II. fordulata), ezért öt 5 év, bñrtön végrehajtási fokozatú szabadságvesztés büntetésre és 5 évre Magyarország területéről való kiutasításra ítélte. Rendelkezett a feltételes szabadságra bocsáthatóság legkorábbi időpontjáról, a kiszabott szabadságvesztésbe beszámította a vádlott által előzetes fogva tartásban töltött időt a, az eljárás során lefoglalt bñjjelek egy részét megsemmisíteni, más részét kiadni rendelte. A

magánfél által előterjesztett polgári jogi igény érvényesítését a törvény egyéb útjára utasította, a felmerült bűnügyi költséget egy részének megfizetésére a vádlottat kötelezte, más részéről megállapította, hogy azt az állam viseli.

[2] Az ítélet ellen a vádlott és védője enyhítés végett jelentett be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség BF.288/2023/46. számú átiratában a védelmi fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[4] Megállapította, hogy a törvényszék a perrendi szabályok megtartásával lefolytatott eljárása során ügyfelderítési kötelezettségét teljesítette, megalapozott tényállást állapított meg és a vád tárgyává tett bűncselekmény helyes ítéleti minősítését követően a vádlottnál jelentkező bűnösségi körülményeket is helyesen vette számba. A középértékű elkövetés tartamú szabadságvesztés büntetés és a hozzá arányosított időtartamú kiutasítás tettarányos, és méltányos, a bíróság egyszerűsített felülvizsgálatát körébe tartozó ítéleti rendelkezései a törvénynek megfelelnek.

[5] Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Fővárosi Törvényszék ítéletét - az elsőfokú ítélet kihirdetése óta letartóztatásban töltött idő beszámításával - hagyja helyben.

[6] A vádlott védője fellebbezésének írásbeli indokolásában a szóban bejelentett fellebbezést fenntartotta. Álláspontja szerint a kiszabott 5 év szabadságvesztés eltúlzott mértékű. Hivatkozott arra, hogy a vádlott és a sértett szerették egymást, a jövőbeni életüket együtt tervezték, kapcsolatuk nem klasszikus családon belüli erőszakra szólt. Ezt mutatja, hogy a vádlott mikor felismerte, hogy párja megsérült, gondoskodó, szerető magatartás tanúsított és bár abban hibázott, hogy nem azonnal hívott mentőt, ez azonban csak azért történhetett, mert a sértetten külsérelmi nyomok nem voltak megfigyelhetők, így a vádlott nem láthatta előre a tragikus következményeket. Hangsúlyozta, hogy a vádlott több mint 3 éve van letartóztatásban, az események miatt megtört, az eddigi szabadságelvonással már megbűnhődött és egész életében bűnhődni fog. A letartóztatás lényegében kimerítette a büntetési célokat, ezért indítványozta, hogy az ítéltábla tekintse úgy, hogy a vádlott a letartóztatásban már kitöltötte a büntetését. Másodlagos indítványa a törvényi minimumhoz lehető legközelebbi büntetés kiszabása.

[7] Az ítéltábla az elsőfokú ítélet elleni a vádlott javára bejelentett fellebbezés elbírálására a Be. 598. § (2) bekezdés szerint tanácsülés tűzött ki, majd a Be. 598. § (5) szerinti tájékoztatást követően tett vádlotti nyilatkozatnak megfelelően másodfokú bíróság jogorvoslatokat a Be. 599. § (1) alapján nyilvános ülésen bírálta el.

[8] A nyilvános ülésen a védő az írásbelivel egyezően szólalt fel, hangsúlyozva, hogy az elkövetésben az alkoholos befolyásoltságnak nagy szerepe volt. A történetek mélyen megviselték a vádlottat, a lelki teher a börtönbüntetésnél is nagyobb büntetés számára.

[9] A vádlott az utolsó szó jogán megbánását hangoztatta, azzal, hogy nem gondolta, hogy tetteinek ilyen következménye lesz.

[10] Az ítéltábla az enyhítést célzó vádlott és védő által bejelentett fellebbezéseket nem tartotta alaposnak.

[11] Tekintettel arra, hogy a vádlott és védő jogorvoslati kérelmét kizárólag a büntetés enyhítése érdekében jelentette be, az ítéltábla a Be. 590. § (3) alapján az elsőfokú ítéletnek csak a fellebbezéssel támadott rendelkezését, illetve részét bírálhatta felül.

[12] A másodfokú bíróság ezen túl megvizsgálta a Be. 590. § (5) bekezdésére figyelemmel azon eljárási szabályok megtartását, amelyek megsértése esetén a Be. 607. § (1), 608. § (). 609. § (1) bekezdés alapján az eljárást meg kell szüntetni, az ítéletet hatályon kívül kell helyezni. Vizsgálta továbbá a vádlott felmentésének vagy az eljárás megszüntetésének lehetőségét, a bűncselekmény minősítését és a Be. 590. § (7) bekezdés szerint az egyszerűsített felülvizsgálati eljárás tárgyát képező rendelkezéseket is.

[13] Az ítéltábla a felülbírálat során megállapította, hogy a törvényszék az eljárási szabályokat maradéktalanul megtartotta, nem vétett a fenti törvényhelyekbe ütköző abszolút vagy olyan relatív hibát, amely az érdemi felülbírálatot kizárná, hatályon kívül helyezési ok nem volt észlelhető.

[14] A másodfokú bíróság a Be. 591. § (2) bekezdés értelmében nem vizsgálta az elsőfokú bíróság ítéletének megalapozottságát és határozatát a törvényszék által megállapított tényállásra alapította, mert a fellebbezést kizárólag a Be. 583. § (3) bekezdés a) pont alapján jelentették be.

[15] Az elsőfokú bíróság határozatát a Be. 562. § (3) bekezdése szerint szerkesztve indokolási kötelezettségének eleget tett és a megalapozott tényállásból törvényesen vont következtetést a vádlott bűnösségére, a másodfokú bíróság nem észlelt olyan körülményt, amely a terhelt felmentését vagy az eljárás megszüntetését tenné szükségessé.

[16] A törvényszék egyebekben a büntető törvénynek megfelelően, helytállóan minősítette a vádlott által elkövetett cselekményt.

[17] Az elsőfokú bíróság a vádlott javára szóló és terhére értékelendő bűnösségi körülményeket csaknem teljeskörűen feltárta és részletesen elemezte.

[18] Valamennyi a védelem által is hivatkozott enyhítő körülményt értékelte, a büntetlen előéletet, a megbánást, a részbeni beismerést, az időmúlást, és a bocsánatkérést is vádlott javára vette figyelembe, e körülmények kiegészítendők azzal, hogy a vádlott az elkövetés óta, vagyis hosszabb ideje van előzetes fogvatartásban (56/2007. BK vélemény III/10.).

[19] Súlyosító körülményként értékelte az éjszakai, ittas állapotban való elkövetést azt, hogy a vádlott közeli hozzátartozója sérelmére valósította meg a bűncselekményt, mindez kiegészítendő a vádlott gondatlanságának súlyos fokával (56/2007. BK vélemény II/10.),

[20] A törvényszék a védői állásponttal ellentétben az enyhítő és súlyosító körülményeknek megfelelő nyomatékot tulajdonított és a vádlottal szemben a büntetési célok elérésére alkalmas, a büntetéskiszabási elvekkel összhangban álló, tetterányos, az egyéniesítés körülményeit is kifejező, a középértékkel egyező, méltányos tartamú szabadságvesztés büntetést szabott ki. Az e tartamhoz igazodó kiutasítás szükséges, egyben szintén méltányos tartamú büntetés volt, a büntetés további enyhítésére a kiegészített bűnösségi körülmények mellett sincs törvényes indok.

[21] Az egyszerűsített felülvizsgálat tárgyát képező, a szabadságvesztés végrehajtási fokozatára, a fogva tartásban töltött idő beszámítására, a feltételes szabadságra bocsátás legkorábbi időpontjára, a polgári jogi igényre, a bűnjelekre és az eljárás során felmerült bünygyi költség viselésére vonatkozó rendelkezések összhangban állnak a büntetőeljárás és anyagi jogi normákkal.

[22] A bűnjelek átvételéről szóló rendelkezés a Be.321.§ (5) bekezdésén alapul.

[23] A fentiekre tekintettel a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be. 605. § (1) alapján helybenhagyta, a szabadságvesztés tartamába a Btk. 92.§ (1), (2) bekezdés alapján beszámítva a vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig fogva tartásban töltött időt.

[24] A másodfokú eljárás során felmerült bünygyi költségből a védő díját a Be.574.§ (1) bekezdés alapján a vádlott köteles megfizetni, a tolmács díját az 576.§ (1) bekezdés b) pont szerint az állam viseli.

Budapest, 2025. február 11.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke

dr. Kósa Zsuzsanna
előadó bíró

dr. Fatalin Judit
bíró

A Fővárosi Törvényszék 13.B.71/2023/94. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 2.Bf.253/2024/41. számú végzése folytán 2025. február 11. napján jogerőre emelkedett.

Budapest, 2025. február 11.

dr. Magócsi István
a tanács elnöke